احتمال تطبیق آیه‌ی «فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ» بر عمر انسان

خیلی‌ها اشتقاق کبیر را قبول ندارند. شاید مسخره هم بکنند. خُب، هر کسی روی حساب استنتاجی که از حرف‌ها دارند، رد می‌کند.

شاگرد: چهار مورد است: «خَلْقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا» [1] و «إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ» [2].

استاد: کلمه‌ی «عمد ممددة» نکته‌ای دارد که شاید به بحث ما، مربوط باشد. حضرت علیه السلام، در این عبارت، دو کلمه را کنار هم گذاشته‌اند. از حیث قافیه، وزن، خصوصیات و حرف که یکی هستند. از حیث اشتقاق کبیر هم یکی هستند: «عمد» و «أمد». یکی با عین است و دیگری با همزه است. اگر اشتقاق کبیر درست باشد، باید «عمد» با «أمد»، ارتباطی داشته باشد؛ یک اشتراکی داشته باشند. «أمد»، به‌معنای یک غایت است؛ به‌معنای یک مدت زمانی است. «عمد» به‌معنای ستون است. خُب، ستون چه ربطی به «أمد» دارد؟! آیه را بخوانیم و ببینیم چیزی به ذهن می‌آید یا نه؟

> **«وَيَلُفُّ الْكُلَّ هٰذِهِ الْمَزَّةَ الَّذِي جَمَعَ الْمَالَ وَعَدَّدَهُ، يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ، كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ، نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُ، الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ، إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ، فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ»**

«**نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُ، الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ**»؛ آتش الله‌ی که تطلعش بر فواد است. «إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ»؛ این ناری که تطلعش بر فواد است، همراه و چسبیده و ملازم با آن‌ها است. به چه صورت با آن‌ها همراه است؟ «فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ»؛ در یک ستون ممد طولانی. این «عمد ممد» چیست؟

شاگرد: ستونی است که آن‌ها را تشکیل می‌دهد.

استاد: ایشان گفتند آیا این عمد ممد، همین هشتاد سالی است که در این دنیا زندگی کرده است؟ این عمد ممد است. هشتاد سال برای خودش آتش کسب کرده است، یا نه، چیز دیگری است؟ در روایت دارد صدایی آمد؛ حضرت صلّی اللّٰه علیه و آله، از جبرئیل علیه السلام سؤال کردند که صدای چه بود؟ گفت: کافری الآن مُرد. توضیح قبلش این بود: یک سنگی از لبه‌ی جهنم رها شده بود، هفتاد سال طول کشید تا به ته جهنم رسید. جهنم و بالا و پایین و هفتاد سال.

---

[1]. لقمان، آیه‌ی ۱۰.

[2]. الفجر، آیه‌ی ۷.

بازبینی #2
ایجاد شده 23 ژانویه 2025 15:10:45 توسط ... .
به روزرسانی شده 8 فوریه 2025 11:09:48 توسط ... .